

TUSSENSPEL

Soms zijt ge omgeven door de kleinste dieren,
vogeltjes trippen om uw flank hun spoor;
er speelt een hazenpaar, en bij uw oor
blijft eindeloos de leeuwerik tierelieren.

De bijen komen u met goud versieren;
buitelend breekt de kleur van vlinders door,
die in een wolk van stuifmeel bruiloft vieren.
Dit is uw spel. Ik kom er niet in voor.

O lieflijkheid – Muziek, muziek, muziek,
dit spelen om uw hoofd en witte wiek,
dat gij gedooft, een berg begroeid met bloemen,

genadig toevend in dit zachte zoemen
en kwetteren – Kan zó de tijd bestaan?
Verwijl nog; laat uw vleugelen niet opengaan.

Ida Gerhardt (1905-1997)

In: Het levend monogram (1955), Deel III

Hoefprent van Pegasus

Uit: Verzamelde gedichten

*Uitgeverij: Atheneum – Polak & Van Gennep,
Amsterdam (2001)*

“Kan zó de tijd bestaan?”